

[Boligministeren]

søge den almennyttige bolig. Så det er ikke rigtigt at skille dem ud.

Den anden gruppe, som søger andelsboligen, vil typisk være de helt unge familier, som har valgt mellem andelsboligen og den almennyttige bolig. Er der så andelsboliger til dem, vil der igen være færre, der lægger beslag på det antal boliger, der bliver bygget inden for 9.000-kvoten. Hvor mange helt præcis kan jeg altså ikke sige grundet byggeskadebehovene.

Så var der det andet spørgsmål med John Winther-udvalget. Jeg synes da godt, at hr. Jørn Jespersen og jeg kunne lave en lille studiekreds over John Winther-rapporten. Det er bestemt spændende læsning. Jeg har henvist til en tendens i denne rapport, og den henvisning mener jeg har været rimelig og relevant.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om sikring af røgfri miljøer og mærkning m.v. af tobaksvarer.

Af Birthe Hansen (SF) m.fl.

(Fremsat 29/10 87).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer m.v.

Af Aase Olesen (RV) m.fl.

(Fremsat 5/11 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):**

De to lovforslag om røgfri miljøer, der er til første behandling her i dag, minder unægtelig både om hinanden og om det lovforslag om sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer m.v., som den daværende indenrigsminister på grundlag af en folketingsbeslutning fremsatte i foråret 1987, og som, som de fleste vil erindre det, blev forkastet ved tredjebehandlingen.

Selv om vi således på ny skal i gang med debatten om rygning og ikkerygning, håber jeg, at debatten denne gang bliver knap så følelsesbetonet og behandlingen lidt mere konstruktiv. Jeg er i alle tilfælde for mit vedkommende indstillet på, at spørgsmålet om beskyttelse af ikkerygere eller passiv rygning skal ende med en løsning, der kan accepteres både af rygere og ikkerygere. Baggrunden for hele spørgsmålet om rygning og passiv rygning er jo dystert nok. Vi ved i dag, at aktiv rygning er særdeles sundhedsskadelig og medvirkende til talrige dødsfald både her i landet og over hele verden hvert år. Det er da også baggrunden for, at man internationalt såvel i WHO- som i EF-regi har taget spørgsmålet om konkrete kampagner og aktiviteter mod rygning på programmet. Danmark indgår også i dette arbejde, og regeringen har hele tiden været opmærksom på nødvendigheden af en indsats mod tobakkens skadelige virkninger. De sagkyndige er også opmærksomme på de sundhedsskadelige virkninger, der kan tilskrives den passive rygning, selv om der her er større uenighed blandt eksperterne. Men selv om det ikke i dag er endeligt klarlagt, i hvor høj grad passiv rygning skader helbredet, så har vi dog sagkundskabens ord for, at vi ved nok til at kunne handle. At der er behov for handling, siger debatten fra foråret os jo også noget om samt de mange henvendelser, jeg som sundhedsminister har fået om dette emne.

Jeg tror egentlig heller ikke, at der i denne sag er så stor uenighed om hensigten med disse forslag og om nødvendigheden af en indsats for at begrænse tobaksrygningens gener og sundhedsskadelige virkninger. Til gengæld må vi vel nok indrømme, at der stadig er en del uenighed om, hvordan vi skal nå målet. Det vidner alene de to forskellige lovforslag om.

At jeg også personlig er enig i nødvendigheden af handling på området, var bl.a. årsagen